

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4091/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Маја Раднић адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ са седиштем у ..., чији је пуномоћник Александар Будалић адвокат из ..., ради повраћаја зајма, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 871/2019 од 07.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.01.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 871/2019 од 07.06.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 871/2019 од 07.06.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 225/18 од 26.12.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде штете због мање исплаћене отпремнине приликом престанка радног односа износ од 68.133,70 динара са законском затезном каматом од 01.08.2014. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 55.750,00 динара са законском затезном каматом од 26.12.2018. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 871/2019 од 07.06.2019. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 225/18 од 26.12.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Тужилац је поднео одговор на ревизију и тражио је трошкове за састав одговора.

Према одредбама члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности те ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, по оцени Врховног касационог суда, не постоје разлози због којих би требало дозволити одлучивање о посебној ревизији туженог. Правноснажна пресуда о тужбеном захтеву заснована је на правилном тумачењу материјалног права да се новчано потраживање према запосленом (бескаматни зајам одобрен одлуком туженог од 13.03.2014. године) може уз његов пристанак наплатити обустављањем од зараде (члан 123. став 1. Закона о раду), али не и од отпремнине која представља један од законом утврђених облика правне заштите запослених у случају престанка радног односа које се нико не може одрећи (члан 60. став 4. Устава Републике Србије).

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. у вези са чланом 436. ЗПП, јер вредност предмета спора од 68.133,70 динара очигледно не прелази износ од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродаван за оцену дозвољености ревизије према вредности предмета спора побијаног дела.

С тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Одлука о захтевима странака за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у трећем ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1, 154. и 165. став 1. ЗПП. Тужени није успео у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка, а трошкови тужиоца за састав одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда, нису били неопходни за вођење ове парнице.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка

Управитель писарнице
Марина Антонић